

At give sig tid til LIVET..

- Goddag, sagde den lille prins.

- Goddag, sagde sporskifteren.

Hvad bestiller du her? Spurgte den lille prins.

- Jeg sorterer de rejsende i bundter på tusinde, sagde sporskifteren. Jeg sender togene afsted med dem, snart mod øst og snart mod vest.

Og et oplyst hurtigtog, der buldrede forbi som et tordenvejr, fik sporskifterens træskur til at ryste.

- Hvor har de dog travlt, sagde den lille prins. Hvad rejser de ud efter?

Selv lokomotivføreren ved det ikke engang, svarede sporskifteren.

Og et andet oplyst hurtigtog kom buldrende i modsat retning.

- Kommer de allerede tilbage? spurgte den lille prins.

Det var ikke dem, sagde sporskifteren. De bytter bare plads.

Men var de ikke glade for at være, hvor de var?

- Man er aldrig tilfreds der, hvor man er, sagde sporskifteren.

Og et tredje oplyst eksprestog lod sin buldrende torden høre.

- Forfølger det nu det første hold rejsende? spurgte den lille prins.

- Det forfølger ikke noget som helst. De sidder og sover i toget, eller også så gaber de. Kun børnene trykker næserne mod ruden.

- Kun børnene ved, hvad de søger, sagde den lille prins. De spilder deres tid på en kludedukke, og den kommer til at betyde noget for dem. Hvis man tager den fra dem, græder de ...

De kan sagtens, sagde sporskifteren.

Fra Saint-Exupéry:

"Den lille Prins"

(Lindhardt og Ringhof 1986).